

УНИВЕРЗИТЕТ У БАЊОЈ ЛУЦИ
ФАКУЛТЕТ: Правни

ПРАВНИ ФАКУЛТЕТ
БАЊА ЛУКА

ПРИМЉЕНО: 27.10.2016.			
ОРГ.ЈЕД.	БРОЈ	ПРИЛОЗИ	ВРИЈЕДНОСТ
	1135		

ИЗВЈЕШТАЈ

о оцјени подобности теме и кандидата за израду докторске тезе

ПОДАЦИ О КОМИСИЈИ

Одлуком Научно-наставног вијећа Правног факултета Универзитета у Бањој Луци број:12/3.495-III-7/14, од 06.06.2014. именована је Комисија за оцјену подобности теме и кандидата мр Иване Грубешкић за израду докторске тезе под називом „Савремене тенденције у развоју права запосленика на партиципацију“, у сљедећем саставу:

1. Проф. др Александар Петровић, редовни професор Правног факултета Универзитета у Нишу, биран у ужој научној области "Радно и социјално право" (наставник на наставним предметима Радно и социјално право, Међународно радно право), председник,
2. Проф. др Радоје Брковић, редовни професор Правног факултета Универзитета у Крагујевцу, биран у ужој научној области "Радно и социјално право" (наставник на наставним предметима Радно право, Правно нормирање), члан
3. Проф. др Жељко Мирјанић, редовни професор Правног факултета Универзитета у Бањој Луци, биран у ужој научној области „Радно и социјално право“ (на наставним предметима Радно и социјално право, Правно нормирање), члан (предложен за ментора).

1. БИОГРАФСКИ ПОДАЦИ, НАУЧНА И СТРУЧНА ДЈЕЛАТНОСТ КАНДИДАТА

Ивана Грубешкић, рођена 12.11.1983. године у Зеници, завршила је основну школу и гимназију у Зеници. Послије завршетка средње школе, 2002. године образовање наставља на Правном факултету Универзитета у Сарајеву, гдје је 30.10.2006. године дипломирала и стекла звање дипломираног правника. Исте године уписала је Постдипломски студиј на Правном факултету Универзитета у Зеници, гдје је све испите положила са просјечном оцјеном 9,60. Успјешно је одбранила 2011. године магистарски рад под насловом „Правни статус европске компаније и њен однос са привредним друштвима у Босни и Херцеговини“, гдје заузима мултидисциплинаран приступ према теми, посветивши значајан дио рада

истраживању евроpskih kolektivnih radnih odnosa i usklađenosti prava u Bosni i Hercegovini sa pravom EU povodom ovog pitanja, u čemu se ogleda jedinstvenost i značaj ove teme.

Od 2007. do 2011. godine kandidatkinja je zaposlena na mjestu asistenta na Pravnom fakultetu Univerziteta u Zenici, na predmetima „Građansko pravo“ i „Socijalno pravo“. Nakon uspješne odbrane magistarskog rada, kandidatkinja je imenovana na mjesto višeg asistenta na predmetima „Radno pravo“, „Socijalno pravo“, „Pravo Evropske unije“, u okviru kojih preduzima daља научna istraživanja.

U okviru svog naučno-istraživačkog rada, kandidatkinja je objavila više naučnih i stručnih radova u oblasti radnog i socijalnog prava, приказа i izvještaja, učestvovala je u nizu naučnih skupova sa međunarodnim učешћem (naučni skup „Oktobarski pravnički dani“ u organizaciji Pravnog fakulteta Univerziteta u Baњoј Луци, naučni skup „Pravne norme u vremenu i prostoru“ u organizaciji Pravnog fakulteta Univerziteta u Prištini sa privremenim sjedišћem u Kosovskoj Mitroviци, naučni skup „Legal legal perspectives on gender equality in South East Europe“ organizovan od strane mreže SEELS (South East European Law Schools), naučni skup „SEE- LAW NET: Networking of lawyers in advanced teaching and research of EU Law Post-Lisbon“ такође u organizaciji SEELS/DAAD), kao i u неколико projekata i seminara u svoјstvu višeg asistenta na navedenim predmetima.

U svom naučno-istraživačkom radu kandidatkinja se aktivno služi engleskim i њемачким језиком, za чије знање посједује релевантне сертификате.

Библиографија

Научни радови

1. „Позитивна њемачка искуства и европски стандарди као смјернице за развој овлашћења вијећа запосленика у Босни и Херцеговини“, Излагање са научног скупа „Октобарски правниčki дани“ Правног факултета Univerziteta у Бања Луци, одржаног 04-05.010.2013. године
2. „Еволуција регулативе о праву запосленика на партиципацију – потврда „социјалне Европе“, Излагање са научно-стручног скупа, „Pravne norme u vremenu i prostoru“, Univerzitet u Prištini sa privremenim sjedišћem u Kosovskoj Mitroviци, Pravni fakultet, Kњига 2, str. 411-432.

Стручни радови:

1. „Between family and work – the case of frontier workers“, „SEE- LAW NET: Networking of lawyers in advanced teaching and research of EU Law Post – Lisbon - Collection of Papers“, SEELS / DAAD, 2014, p. 19 – 29.
2. „Примјена начела забране дискриминације у остварењу права на породилску накнаду“, Стручни рад, Анали Правног факултета Univerziteta у Zenici, Број 11, година 6, 2013, стр. 152 – 182.

Поглавље у књизи:

1. В. Ефремова / Г. Тисхева / О. Mucollari / Ј. Бакшић Муфтић / И. Грубешић / И. Гргурев / К. Ристова – Аастеруд / В. Симовић / Д. Вујадиновић / Б. Урдаревић, „Legal perspectives of gender equality in South East Europe“, SEELS, Скопје, 2012.

Прикази и извјештаји:

1. Извјештај са Међународне научне конференције: „Legal perspectives on gender equality in South East Europe“, Нова правна ревија, год. 3, вол. 5., 2012., стр. 92 – 94.
2. Приказ књиге: Златан Мешкић/Дарко Самарцић, Право Европске уније I (ТДП Сарајево, Deutsche Gesellschaft für Internationale Zusammenarbeit (GIZ) GmbH, Отворени Регионални Фонд за Југоисточну Европу – Правна реформа, Сарајево, 2012.)

Пројекти:

1. Пројекат „Стратегија запошљавања Зеничко-добојског кантона за период 2013 – 2020“, учествовала као члан пројектног тима за реализацију, за област „Радно право и припадајућа проблематика“, усвојен је од стране Скупштине кантона 2013. године

Учесће у семинарима:

1. Едукација судија и тужилаца при ЦЕСТ ФБиХ, тема едукације „Права радника – дискриминација у радним односима“ у својству едукатора, 07 – 08.11.2013.
2. „SEE Graduates EU Law Teaching and Research Academy“, организатори: SEELS, Europa Institut, DAAD, Saarbrücken, презентација истраживања: „Between family and work – the case of frontier workers“, 01 – 13.07.2013.
3. „Training on Harmonization of South East European States' Legislation with the EU Law“, организатори: SEELS, Institut für Europäische Politik, GIZ, Durrës / Albania, 10 – 14.09.2012.

2. ЗНАЧАЈ И НАУЧНИ ДОПРИНОС ИСТРАЖИВАЊА

Значај истраживања

Право запосленог на партиципацију на радном мјесту постало је, у последњих неколико деценија, незаобилазан елемент научног истраживања у оквиру колективног радног права, превасходно као последица јачања свијести о потреби за цјеловитом колективном заштитом запослених на радном мјесту.

Послије Другог свјетског рата Међународна организација рада увиђа значај јачања индустријске демократије на радном мјесту те успоставља минималне стандарде провођења истог. Ипак, значај и допринос партиципације запослених лица стварној демократизацији радних мјеста истакнут је кроз дјеловање Европске уније у последњих двадесет година, путем успостављања права на партиципацију запослених као незаобилазног елемента европских колективних радних односа, подстичући тзв. „дух сарадње“ у правцу успјешног социјалног дијалога унутар предузећа на националном нивоу. Како кандидаткиња истиче, о значају овог права говори и чињеница да је оно, као једно од колективних радних права, прихваћено не само у свим европским државама, него и у државама англосаксонске правне традиције, као и државама Азије, прилагођавајући се специфичностима система индустријских односа.

Мјесто овог права истакнуто је у специфичним ситуацијама гдје се доводи у питање сигурност радних мјеста, као у случају колективних отказа, реорганизације послодавачке организације те у случају преузимања предузећа, чија ефикасност првенствено зависи од предвиђених механизма провођења истог, те односа са другим колективним радним правима. Кандидаткиња наводи да право на партиципацију не пружа увијек ефикасну заштиту запослених на радном мјесту, а као основне факторе који дјелују на то наводи ширину овлаштења које исто садржава и избор механизма којим се право проводи, односно, избор једноструког или двоструког канала заштите запослених на радном мјесту, што подразумијева постојање искључиво синдикалних организација или и других механизма провођења права на партиципацију. Стога је од великог значаја дефинисати најуспјешније механизме провођења овог права у пракси, зависно од карактеристика система индустријских односа који постоји у држави, у чијем правцу је истраживање и усмјерено.

На развој права на партиципацију и садашње промјене механизма његовог провођења од пресудног су значаја минимални стандарди које успоставља Европска унија, и који, како истиче кандидаткиња, значајно утичу на профилисање индустријских односа у европским државама и развој социјалног дијалога на нивоу предузећа. Изузетан значај истраживања овог аспекта дјеловања права на партиципацију огледа се у истраживању односа између ефикасне примјене права на партиципацију на нивоу предузећа како у контексту националног права, тако и у контексту његовог дјеловања на европском нивоу, и утицај истог на развој социјалног дијалога на нивоу Европске уније али и шире, путем специфичних механизма провођења – европских и свјетских савјета запослених.

Указујући на правац развоја права на партиципацију у европским државама те проблемима имплементације истог у пракси, кандидаткиња ће истраживање усмјерити ка анализи примјене постојећих механизма провођења права на партиципацију у Босни и Херцеговини, водећи се већ утврђеним факторима који утичу на обликовање модела индустријских односа. Значај овог дијела истраживања се огледа у томе да, посматрајући постојеће промјене система индустријских односа у европским државама са аспекта права на партиципацију, утврдит ће се практичан значај истих за будући развој права на партиципацију у систему радних односа у БиХ, а којима ће се осигурати онај степен имплементације међународних стандарда довољан за гаранцију оптималне правне сигурности у радној средини.

Преглед истраживања

Водећи се постављеним хипотезама и циљевима истраживања, кандидаткиња је обликовала истраживање у пет логички повезаних поглавља.

У првом поглављу истраживања, извршит ће се детаљна анализа положаја права на партиципацију запослених лица у оквиру колективног радног права у различитим системима индустријских односа, са нагласком на утврђивању ефикасности предвиђених институционалних механизма за његово провођење. О комплексности овог питања свједоче истраживања признатих стручњака из ове области, појединачно цитирана у пријави теме за израду докторске дисертације, гдје кандидаткиња истиче став Walter Kolvenbach-а о томе како „појмови „индустријска демократија“, „партиципативна демократија“, „партиципација запослених“, „саодлучивање“ понекад немају исто значење за запослене и послодавце, а додатне заблуде настају због различитих дефиниција у различитим државама у погледу институционалних механизма којима се проводе претходно наведени“ (Employee councils in European companies, 20), а наставља са приказима истраживања о структуралним односима механизма провођења права на партиципацију, од којих истиче оне проведене од стране William B. Gould, Charles Barrow, Catherine Barnard, Thomas Kennedy, Joel Rogers, Manfred Weiss, који сликовито, на примјеру Немачке указује испреплетеност различитих организационих структура приликом провођења права на партиципацију и колективног преговарања, што се очитује у тзв. отвореним клаузулама колективних уговора (Trade unions and institutionalised workers' participation: the German experience, 164).

У другом и трећем поглављу истраживање се усмјерава ка међународном и регионалном оквиру регулисања права запослених на партиципацију, односно, правном оквиру успостављеном конвенцијама и препорукама Међународне организације рада и прописима Савјета Европе. Нагласак овог дијела истраживања бит ће и на пракси која се развила у раду ових институција у смислу примјене међународних стандарда од стране држава потписница. Њиховом разумијевању и правилној примјени придонијели су, како наводи кандидаткиња у приказу истраживања, Giuseppe Cesale, Roger Blanpain, Brian Bercusson, Michael Stollt и др., што се посебно очитује у државама англосаксонске традиције, у којима традиционално, право на партиципацију није заузимало толико значајно мјесто као у државама централне Европе, што истиче у свом истраживању и Mark Hall, наводећи да под утицајем европских и међународних стандарда у Великој Британији “Чак и у ситуацијама када прописи резултирају увођењем консултативног тијела изабраног од стране свих запослених - најубичајенија пракса у погледу избора постојећих заједничких консултативних комисија, према истраживању из 1998. године од стране WERS-а – ово недвојбено и даље пружа синдикатима прилику јачања њиховог присуства на радним мјестима гдје нису као такви признати“.

Четврто поглавље има за циљ да, путем анализе постојећих минималних стандарда Европске уније о праву на партиципацију у специфичним ситуацијама, стандарда увођења европских савјета радника и општег оквира права на информисање и консултовање, укаже на могући правац развоја истога, односно, на правац развоја радничке демократије на нивоу Европске уније, и утицају исте на јачање европског социјалног дијалога и успостављање европског социјалног

модела. Овим питањима већ је указана значајна пажња од стране стручњака европског радног права, првенствено због последица које радници трпе усљед оснивања заједничког тржишта у ЕУ, што кандидаткиња истиче у истраживању које је провео Roger Blanpain „Заузет је став да радник не треба плаћати цијену увођења заједничког, већег тржишта; штавише радник би требао бити заштићен од социјалних последица овог реструктурисања“ (European Labour Law European, 788), али, колико простора остављају постојеће директиве о партиципацији запослених за будућа истраживања и развој индустријске демократије, истиче ставом Romuland Jagodzinskog, Norbert Kluge-a i Michael Stollt-a да „У конструктивном смислу тренутна ситуација би се могла тумачити као „још недовршена слагалица“ али која би се могла сложити примјеном пракси које се развијају под утицајем европских директива“ (Workers interest representation in Europe – towards a better understanding of the pieces of a still unfinished jigsaw, 2).

Како се истиче у прегледу истраживања, имплементацијом директива државе чланице заузимају различите ставове у погледу обликовања модела права на партиципацију запослених, што пружа додатни изазов у овом истраживању, у смислу утврђивања смјерница будућег развоја и дефинисања најуспјешнијих пракси држава чланица примјенивих и у Босни и Херцеговини, али о овој проблематици у свом истраживању Simon Deakin и Gillian S. Morris упозоравају да „не постоји „савршен“ модел партиципације запослених који се може лако трансплатирати између различитих друштава, и, заиста, велика су одступања између појединих држава“ (Labour law, 814). Поред наведених, кандидаткиња указује и на значај истраживања других стручњака у области, наводећи А. С. L. Davies, Anni Weiler, Guy T. E. Parsons, Javier Calvo, Sigurt Vitols, Stephen Hardy, Silvana Sciarra, Manfred Lowisch, чија истраживања ће бити примјењена у писању дисертације.

Пето поглавље ставља у фокус истраживања положај права на партиципацију у оквиру колективног радног права у Босни и Херцеговини. Упркос предвиђеној могућности провођења права на партиципацију путем два механизма, у пракси је примјетан низак ниво примјене права на партиципацију, што отвара питање могућности унапређења садржине и поступка провођења овог права те ефикаснијој примјени од стране постојећих механизма – савјета запослених и синдиката – узимајући у обзир специфичности домаћег система индустријских односа. Стога ће се у овом поглављу размотрити дјеловање савјета запослених у односу на синдикате у погледу провођења права на партиципацију, ограничења дјеловања истих, питања ефикасне имплементације међународних и европских стандарда о праву на партиципацију, све у циљу изналажења мјера чије би предузимање подстакло ширу примјену права у пракси, а чиме би се остварила већа правна сигурност у радној средини. У овом дијелу истраживања, кандидаткиња истиче значај истраживања аутора Бранка Лубарде, Горана Обрадовића, Жељке Поточњака, Јасминке Градашчевић – Сијерчић, Сеада Дедића, Иве Розића, Жељке Мирјанића, Сенада Јашаревића, указујући на то да питање права на партиципацију још увијек не наилази на ону пажњу какву има у државама континенталне Европе, али, постепено се указује на његов значај у стварању ефикасног социјалног дијалога, што истиче истраживањем проф. Жељке Мирјанића, уз наводе „Посматране претпоставке за социјални дијалог: прецизно и јасно уређена улога социјалних партнера, примјена међународних стандарда рада, примјена европских стандарда, формирање и дјеловање савјета радника, формирање и дјеловање економско-социјалног савјета су кумулативне

претпоставке“ (Претпоставке за социјални дијалог, 581), а о проблемима непримјене постојећих механизма права на партиципацију истиче и став аутора Сенада Јашаревића, наводећи „Имајући у виду корисне ефекте социјалног дијалога, држава би морала јасно да се определи за подстицање радничке партиципације и социјалног дијалога у целини, не само нормативним већ и практичним мерама подршке“ (Партиципација запослених – стање и перспективе у Србији, 216). Стога овај дио истраживања налази нарочито са аспекта његовог статуса и примјене у Босни и Херцеговини, са нагласком на истраживању успјешности имплементације међународних стандарда у погледу питања партиципације запослених у систем радних односа у БиХ, и могућностима његове веће примјене у у циљу остварења модерне социјалне државе.

Радна хипотеза са циљем истраживања

У свом истраживању, кандидаткиња је поставила слиједеће радне хипотезе:

1. Право на партиципацију запослених незаобилазан је елемент цјеловите колективне заштите запослених у савременом радном праву.
2. Успостављањем ефикасног механизма примјене права на партиципацију доприноси се јачању социјалног дијалога између главних социјалних актера стварајући тиме претпоставке постојања успјешног социјалног модела модерне државе којим се гарантује већа правна сигурност запослених
3. Постојећи правни оквир права на партиципацију запосленика у Босни и Херцеговини дјелимично испуњава минималне стандарде предвиђене европским колективним радним правом и међународним радним правом.

Узимајући у обзир радне хипотезе, постављени су слиједећи циљеви истраживања, који су логички предочени и у предложеној структури рада:

1. Утврдити положај права на партиципацију у оквиру колективног радног права
2. Утврдити специфичности права на партиципацију у односу на друга колективна радна права
3. Дефинисати правни статус најчешћег механизма провођења права на партиципацију – савјета запослених (радника)
4. Утврдити природу односа савјета запослених и синдиката уколико су предвиђена оба механизма имплементације права на партиципацију
5. Утврдити постојећи ниво права на партиципацију у Босни и Херцеговини
6. Утврдити степен поштовања међународних и европских стандарда права на партиципацију у Босни и Херцеговини

Материјал и метод рада

Полазећи од датог хипотетичког оквира и постављених циљева рада, кандидаткиња ће у истраживању користити литературу у смислу монографија, уџбеника, извјештаја, научних и стручних чланака из области радног права, међународног, европског, упоредног и домаћег, као и релевантне правне изворе и

судску праксу из области, примјењујући слиједеће истраживачке методе:

а) историјска метода биће кориштена приликом анализе развоја права на партиципацију у домаћем и упоредном праву, уз еволутивни приказ постојећих институционалних и неинституционалних механизма провођења права, указујући на степен успјешности истих. Ова метода налази своју примјену и приликом осликавања путање развоја слободне кретања радника у Европској унији и фактора који су довели до прихватања права на партиципацију као битног елемента европског радног права;

б) нормативна метода биће примјењена за утврђивање правних норми којима се регулише питање права на партиципацију у међународном, европском и домаћем радном праву, те њихове међусобне повезаности и утицаја, као и правни статус институција за провођење права на партиципацију – савјета запослених и синдиката те њиховог међусобног односа. Примјена ове методе ће бити од значаја приликом утврђивања степена имплементације међународних стандарда у право БиХ, те стварање конкретних приједлога за унапређење постојећег правног оквира у БиХ, али и указивање на правац развоја постојећих нормативних стандарда у региону и шире;

в) догматска метода ће се користити у сврху утврђивања стварног значења правних норми које регулишу институт партиципације запослених, циљева који се желе остварити њиховом правилном и потпуном примјеном. Примјеном ове методе указат ће се на могуће неправилности унутар правног оквира не само права у БиХ него и нормама европског радног права, уз предлагање прихватљивих нормативних рјешења којима би се постигли стварни циљеви правних ауторитета у погледу самог института и механизма његове потпуне и правилне примјене у пракси;

г) компаративна метода ће се користити ради утврђивања сличности и разлика постојећих приступа праву на партиципацију у домаћем и упоредном праву, предности и недостатака једних и других. Његовом примјеном указат ће се на кључне факторе који су обликовали механизме успјешног провођења права на партиципацију запослених, отварајући тиме простор за стварање идеја о унапређењу правног оквира партиципације запослених, са аспекта садржине права и ефикасности механизма провођења истог;

д) анализа случаја бит ће кориштена приликом анализе судске праксе домаћег и европског права у ширем смислу, у смислу тумачења одредби позитивних прописа и правилне примјене истих у пракси. Тиме ће се допринијети идентификовању најчешћих проблема у провођењу права на партиципацију, и трендова којима теже судови приликом тумачења прописа, у смислу метода кориштених приликом тумачења прописа, екстензивног или рестриктивног приступа правима запослених, слободи оснивања и дјеловања савјета запослених, као и идентификовању односа савјета запослених и синдиката у примјени права на партиципацију.

Научни допринос истраживања

Основни допринос овог научног истраживања је утврђивање нивоа утицаја ефикасног модела примјене права на партиципацију запослених на стварање цијеловитог социјалног дијалога не само на нивоу радне организације, него и на

социјални дијалог у цјелини. Истраживање колективних радних односа у свијету, са нагласком на постојећу ситуацију у Европској унији расвијетлит ће утицај минималних стандарда у погледу остваривања права на партиципацију у појединим државама чланицама, узимајући у обзир националне системе колективних радних односа у цјелини.

Питање права запослених на партиципацију као колективно радно право није истражено у Босни и Херцеговини у довољној мјери да би се на најбољи могући начин научна сазнања могла практично користити и пружити ефективну заштиту права запослених на радном мјесту. Стога је највећи допринос овог научног истраживања критичка анализа постојећег модела провођења права на партиципацију и изналагање рјешења за ефикаснију примјену овог права у пракси, узимајући у обзир позитивна искуства других држава, прилагођена постојећем систему индустријских односа у Босни и Херцеговини.

3. ОЦЈЕНА И ПРИЈЕДЛОГ

На основу увида у досадашњи рад кандидаткиње, приложену документацију, биографију и библиографију, закључујемо да кандидаткиња *mr. sc. Ивана Грубешкић* испуњава све услове за одобрење теме за израду докторске дисертације у складу са важећим прописима, а посебно са Законом о високом образовању и Статутом Универзитета у Бањој Луци. Овај став потврђују објављени научни и стручни радови кандидаткиње у области радног и социјалног права, ангажман у пројектима у својству асистента у области радног права, и искуство проистекло током вишегодишњег рада на Правном факултету Универзитета у Зеници у овој научној области.

Прелиминарно истраживање проведено од стране кандидаткиње указује на то да је питање права запослених на партиципацију актуелно са научног и практичног аспекта, што се заснива на чињеници да је као такво недовољно истражено у оквирима Босне и Херцеговине, а значајно због указивања на правац будућег развоја овог института у међународним и европским оквирима, чему би се требало тежити приликом усклађивања законодавства у БиХ са европским стандардима, узевши при томе у обзир обиљежја и специфичности система индустријских односа у БиХ. Резултати овог истраживања допринијет ће бољем схватању и правилној примјени права на партиципацију запослених у оквиру заштите права радника на радном мјесту, давањем конкретних приједлога за будући развој истог а у складу са међународним и европским стандардима, у циљу успјешног развоја социјалног дијалога на нивоу предузећа и система индустријских односа у цјелини.

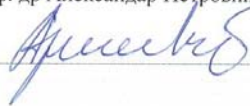
Постављене хипотезе истраживања, јасно указани проблеми и циљеви истраживања, које на логичан начин слиједи предложена структура истраживања приказана у пријави теме указују на правилно методолошко одређење истраживања које је кандидаткиња већ једним дијелом провела приликом израде приједлога теме докторске дисертације. Предложена литература је свеобухватна и указује на исцрпан и цјеловит приступ истраживању.

Комисија је сагласна у оцјени да је тема „Савремене тенденције у развоју права запосленика на партиципацију“ погодна за израду докторске дисертације те

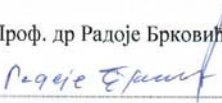
да је кандидаткиња мр Ивана Грубешкић способна за извршење свих задатака и обавеза поводом израде докторске дисертације. Стога Комисија предлаже Научно-наставном вијећу Правног факултета Универзитета у Бањој Луци да прихвати овај извјештај и да се одобри израда докторске дисертације.

ПОТПИС ЧЛАНОВА КОМИСИЈЕ

1. Проф. др Александар Петровић, председник

2. Проф. др Радоје Брковић, члан

3. Проф. др Жељко Мирјанић, члан